

[Finansministeren.]

op, vil den øvrige udvalgsbehandling i forbindelse med problemerne vedrørende ejendomsskatterne og byrdefordelingen mellem staten og kommunerne og mellem kommunerne indbyrdes blive fortsat. I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at regeringen er fuldt opmærksom på, at en del landkommuner er kommet i en vanskelig situation derved, at deres skattegrundlag er vigende, og det er naturligvis et forhold, som må tages i betragtning ved det arbejde, jeg her har nævnt.

Forslaget til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat må som nævnt ses på baggrund af det lovforslag, jeg lige har omtalt. En udsættelse af 13. almindelige vurdering nødvendiggør ændringer i lovgivningen om særlig indkomstskat af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom. I forbindelse hermed foreslås det endvidere at ændre reglerne om, hvordan fortjeneste på fast ejendom skal opgøres og beskattes. Lovforslaget indeholder desuden nye bestemmelser, der skal gælde alle former for særlig indkomst. Formålet med disse regler er så vidt muligt at hindre den skatteflugt, der finder sted, når skatteydere tager bopæl i udlandet for at slippe for at betale særlig indkomstskat.

De foreslåede ændringer i den særlige indkomstskat af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom skal have virkning fra 1. januar 1966. De skal afløse reglerne i lov nr. 232 af 31. maj 1963. Bestemmelserne i denne lov har ikke hidtil haft nogen praktisk betydning, idet loven først gælder for afståelser den 1. januar 1965 eller senere. Denne skæringsdag er fastsat, fordi ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering kan benyttes i stedet for den faktiske anskaffelsessum, når man skal opgøre fortjenesten på ejendomme, der er erhvervet før skæringsdagen. Hvis 13. almindelige vurdering nu som foreslået udsættes til den 1. september 1965, må skæringsdagen for de nye regler om særlig indkomstskat også udsættes et år.

Samtidig foreslås det som allerede omtalt at ændre 1963-lovens regler om opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste. Efter denne lov skal der svares særlig indkomstskat af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, uanset hvornår ejendommen er erhvervet.

Også fortjeneste på ejendomme, der er anskaffet før 1. januar 1949, skal således inddrages under loven. Ved opgørelsen af fortjenesten indrømmes der et fradrag på 40 pct. af anskaffelsessummen. Endvidere gives der et fradrag på 6 pct. af anskaffelsessummen for hvert år, hvori den skattepligtige har ejet ejendommen, idet der dog ikke gives 6 pct.s fradrag for tiden forud for skæringsdagen. Endelig skal der gives et fast fradrag på 10.000 kr. Dette gives dog ikke pr. ejendom, men i den samlede fortjeneste, der i løbet af et indkomstår er indvundet ved afståelse af fast ejendom. Den fortjeneste, der er til rest, når fradragene er foretaget, skal forhøjes med 50 pct., hvis den beskattes hos en person eller et dødsbo. Dette virker på samme måde som en forhøjelse af den særlige indkomstskat fra 30 til 45 pct. Selskaber og foreninger skal medregne den særlige indkomst ved opgørelsen af deres almindelige indkomst, men slipper til gengæld for forhøjelsen på de 50 pct.

Det er disse regler, der nu foreslås ændret. Fradraget på 40 pct. af anskaffelsessummen og 6 pct.s fradraget for hvert år efter skæringsdagen foreslås opretholdt. Derimod foreslås fradraget på 10.000 kr. forhøjet til 40.000 kr. Til gengæld foreslås det at forhøje den fortjeneste, der herefter bliver til rest, med 100 pct., hvis den skal beskattes hos personer eller dødsboer, hvilket giver en faktisk beskatningsprocent på 60. Hvis fortjenesten er indvundet af et selskab eller en forening, foreslås denne forhøjet med 66 $\frac{2}{3}$ pct.

Til belysning af, hvorledes de nye regler vil virke, kan jeg give et enkelt eksempel. Vi kan forestille os, at en person i 1966 køber et enfamilieshus eller en mindre landbrugsejendom for 100.000 kr. Hvis han i 1971 sælger denne ejendom, bliver han efter forslaget ikke beskattet, såfremt salgssummen er under 210.000 kr. Den tilsvarende grænse er efter 1963-loven 30.000 kr. lavere eller 180.000 kr. Efter lovforslaget bliver der altså i dette tilfælde tale om en skattefri fortjeneste på op til 110.000 kr. og eventuel yderligere fortjeneste skal beskattes med 60 pct. Efter 1963-loven udgør den skattefri fortjeneste indtil 80.000 kr., og eventuel yderligere fortjeneste beskattes til gengæld kun med